

Mortality Works!

By Elder Brook P. Hales
Of the Seventy

Jordelivet fungerar!

Äldste Brook P. Hales
i de sjuttios kvorum

October 2024 general conference

Despite the challenges we all face, our loving Heavenly Father has designed the plan of happiness such that we are not destined to fail.

For several years I was assigned to home teach an older sister in my ward. She did not have an easy life. She had various health problems and experienced a lifetime of pain due to a childhood accident on the playground. Divorced at age 32 with four young children to raise and provide for, she remarried at age 50. Her second husband passed away when she was 66, and this sister lived an additional 26 years as a widow.

Despite her lifelong challenges, she was faithful to her covenants to the end. This sister was an avid genealogist, a temple attendee, and a collector and writer of family histories. Though she had many difficult trials, and without question she felt at times sadness and loneliness, she had a cheerful countenance and a gracious and pleasant personality.

Nine months after her passing, one of her sons had a remarkable experience in the temple. He learned by the power of the Holy Ghost that his mother had a message for him. She communicated with him, but not by vision or audible words. The following unmistakable message came into the son's mind from his mother: "I want you to know that mortality works, and I want you to know that I now understand why everything happened [in my life] the way it did—and it is all OK."

This message is all the more remarkable when one considers her situation and the difficulties this sister endured and overcame.

Brothers and sisters, mortalityworks! It is

Trots de svårigheter vi alla drabbas av, har vår kärleksfulle himmelske Fader utformat lyckalighetsplanen så att vi inte ska misslyckas.

I flera år hade jag uppdraget att vara hemlärare åt en äldre syster i min församling. Hennes liv var inte lätt. Hon hade olika hälsoproblem och under hela sitt liv led hon av smärta på grund av en olycka på en lekplats i sin barndom. Som frän-skild vid 32 års ålder hade hon fyra små barn att uppfostra och försörja, och hon gifte om sig vid 50 års ålder. Hennes andre make gick bort när hon var 66 år och den här systern levde i ytterligare 26 år som änka.

Trots ett liv fullt av svårigheter var hon trofast mot sina förbund till slutet. Den här systern var en hängiven släktforskare, tempelbesökare och släkthistorieförfattare. Även om hon fick många svåra prövningar och säkerligen kände vemod och ensamhet ibland, hade hon en glad uppsyn och en älskvärd och trevlig personlighet.

Nio månader efter hennes bortgång fick en av hennes söner en förunderlig upplevelse i templet. Genom den Helige Andens kraft fick han veta att hans mor hade ett budskap åt honom. Hon kommunicerade med honom, men inte genom en syn eller hörbara ord. Sonen fick till sig följande omisskännliga budskap från sin mor: "Jag vill att du ska veta att jordelivet fungerar och jag vill att du ska veta att jag nu förstår varför allt [i mitt liv] skedde på det sätt det gjorde – och att allt är i sin ordning."

Det här budskapet känns ännu mer förunderligt med tanke på den här systemens situation och svårigheterna hon genomled och övervann.

Bröder och systrar, jordelivet fungerar! Det

designed to work! Despite the challenges, heartaches, and difficulties we all face, our loving, wise, and perfect Heavenly Father has designed the plan of happiness such that we are not destined to fail. His plan provides a way for us to rise above our mortal failures. The Lord has said, “This is my work and my glory—to bring to pass the immortality and eternal life of man.”

Nonetheless, if we are to be the beneficiaries of the Lord’s “work and ... glory,” even “immortality and eternal life,” we must expect to be schooled and taught and to pass through the refiner’s fire—sometimes to our utter limits. To completely avoid the problems, challenges, and difficulties of this world would be to sidestep the process that is truly necessary for mortality to work.

And so we should not be surprised when hard times come upon us. We will encounter situations that try us and people who enable us to practice true charity and patience. But we need to bear up under our difficulties and remember, as the Lord said:

“And whoso layeth down his life in my cause, for my name’s sake, shall find it again, even life eternal.

“Therefore, be not afraid of your enemies [or your problems, challenges, or the tests of this life], for I have decreed ... , saith the Lord, that I will prove you in all things, whether you will abide in my covenant ... that you may be found worthy.”

When we feel distraught or anxious about our problems or feel that we might be receiving more than our fair share of life’s difficulties, we can remember what the Lord said to the children of Israel:

“And thou shalt remember all the way[s] which the Lord thy God led thee these forty years in the wilderness, to humble thee, and to prove thee, to know what [is] in thine heart, whether thou [would] keep his commandments, or no.”

As Lehi taught his son Jacob:

“Thou hast suffered afflictions and much sorrow. ... Nevertheless, ... [God] shall consecrate thine afflictions for thy gain. ... Wherefore, I know that thou art redeemed, because of the righteousness of thy Redeemer.”

Because this life is a testing ground and “dark clouds of trouble hang o’er us and threaten our peace to destroy,” it is helpful to remember this

är utformat för att fungera! Trots de utmaningar, hjärtesorger och svårigheter vi alla drabbas av, har vår kärleksfulle, vise och fullkomlige himmelske Fader utformat lycksalighetsplanen så att vi inte ska misslyckas. Hans plan bereder ett sätt för oss att höja oss över våra jordiska brister. Herren har sagt: ”Detta är mitt verk och min härlighet – att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan.”

Likväl, om vi så nåderikt får ta emot Herrens ”verk och härlighet”, det vill säga ”odödlighet och evigt liv”, måste vi räkna med att bli skolade och undervisade, och att genomgå luttringens ugn – ibland till gränsen för vad vi kan utstå. Att fullständigt undfly den här världens problem, utmaningar och svårigheter skulle vara att undvika den process som verkligen är nödvändig för att jordelivet ska fungera.

Därför bör vi inte bli förvånade när vi drabbas av svårigheter. Vi drabbas av situationer som prövar oss och personer som gör att vi får utöva sann kärlek och tålamod. Men vi behöver hålla modet uppe i svårigheterna och minnas, som Herren har sagt:

”Och den som ger sitt liv för min sak, för mitt namns skull, ska åter finna det, ja, evigt liv.

Frukta därför inte era fiender [eller era problem, utmaningar eller prövningar i det här livet], för jag har fastslagit ... säger Herren, att jag ska pröva er i allt för att se om ni förblir i mitt förbund ... så att ni kan befinnas värdiga.”

När vi känner oss upprörda, oroar oss över våra problem eller känner att vi kanske får mer än vår beskärda del av livets svårigheter, kan vi komma ihåg vad Herren sa till Israels barn:

”Kom ihåg hur Herren din Gud i fyrtio år ledde dig hela vägen i öknen för att ödmjuka dig och pröva dig och så lära känna vad som [är] i ditt hjärta, om du skulle hålla hans bud eller inte.”

Som Lehi sa till sin son Jakob:

”Du [har] genomgått lidanden och stor sorg ... Ändå ... ska [Gud] helga dina lidanden till ditt bästa ... Därför vet jag att du är återlöst tack vare din Återlösares rättfärdighet.”

Eftersom det här livet är en plats för prövningar och ”mörker och stormväder råda som hotande störa vår ro”, är det till hjälp att minnas

counsel and promise found in Mosiah 23 relating to life's challenges: "Nevertheless—whosoever putteth his trust in [the Lord] the same shall be lifted up at the last day."

As a youth, I personally experienced great emotional pain and shame that came as the result of the unrighteous actions of another, which for many years affected my self-worth and my sense of worthiness before the Lord. Nevertheless, I bear personal witness that the Lord can strengthen us and bear us up in whatever difficulties we are called upon to experience during our sojourn in this vale of tears.

We are familiar with Paul's experience:

"And lest I should be exalted above measure through the abundance of the revelations [I have received], there was given to me a thorn in the flesh, the messenger of Satan to buffet me, lest I should be exalted above measure.

"For this thing I besought the Lord thrice, that it might depart from me.

"And he said unto me, My grace is sufficient for thee: for my strength is made perfect in weakness. Most gladly therefore will I rather glory in my infirmities, that the power of Christ may rest upon me."

We don't know what Paul's "thorn in the flesh" was. He chose not to describe whether it was a physical ailment, a mental or emotional infirmity, or a temptation. But we don't need to know that detail to know that he struggled and pleaded with the Lord for help and that, ultimately, the Lord's strength and power are what helped him through it.

Like it was for Paul, it was through the Lord's help that I was eventually strengthened emotionally and spiritually and finally recognized after many years that I have always been a person of worth and worthy of the blessings of the gospel. The Savior helped me to overcome my feelings of unworthiness and to extend sincere forgiveness to the offender. I finally understood that the Savior's Atonement was a personal gift for me and that my Heavenly Father and His Son love me perfectly. Because of the Savior's Atonement, mortality works.

While I was eventually blessed to recognize how the Savior rescued me and stood by me through those experiences, I clearly understand that the unfortunate situation of my teenage years was my personal journey and experience, the resolution of which and eventual outcome

det här budet och löftet i Mosiah 23 med avseende på livets utmaningar: "Men var och en som sätter sin lit till [Herren], han ska bli upphöjd på den yttersta dagen."

Som ung upplevde jag personligen ett djupt känslomässigt lidande och skam på grund av någon annans orättfärdiga handlingar, vilket i många år påverkade min självkänsla och min känsla av värdighet inför Herren. Likafullt bär jag mitt personliga vittnesbörd om att Herren kan stärka oss och upprätthålla oss i vilka svårigheter vi än kallas att uppleva under vår vistelse i denna sorgens dal.

Vi känner till Paulus upplevelse:

"Och för att jag inte ska förhäva mig efter dessa väldiga uppenbarelser [som jag har tagit emot] har jag fått en tagg i köttet, en ängel från Satan som ska slå mig så att jag inte förhäver mig.

Tre gånger har jag bett Herren att den ska lämna mig,

men han svarade mig: 'Min nåd är nog för dig, för min kraft fullkomnas i svaghet.' Därför vill jag hellre berömma mig av min svaghet, för att Kristi kraft ska vila över mig."

Vi vet inte vad Paulus "tagg i köttet" var. Han valde att inte berätta om det var en fysisk åkomma, ett mentalt eller känslomässigt lidande, eller en frestelse. Men vi behöver inte känna till den detaljen för att veta att han brottades med något och vädjade till Herren om hjälp, och att det i slutändan var Herrens kraft och makt som hjälpte honom igenom det.

Liksom med Paulus var det med Herrens hjälp som jag så småningom stärktes känslomässigt och andligt, och efter många år slutligen insåg att jag alltid har varit en värdefull person som varit värdig evangeliets välsignelser. Frälsaren hjälpte mig att övervinna mina känslor av ovärdighet och att uppriktigt kunna förlåta förövaren. Jag förstod till slut att Frälsarens försoning var en personlig gåva till mig och att min himmelske Fader och hans Son älskar mig fullkomligt. Tack vare Frälsarens försoning fungerar jordelivet.

Även om jag till slut välsignades med insikten om hur Frälsaren räddade mig och stod vid min sida under de där upplevelserna, förstår jag tydligt att den olyckliga situationen under mina tonår var min personliga resa och upplevelse, vars uppklarande och slutliga resultat inte kan projiceras

cannot be projected onto those who have suffered and continue to suffer from the unrighteous behavior of others.

I recognize that life's experiences—good and bad—can teach us important lessons. I now know and bear testimony that mortality works! I hope that as a result of the sum of my life's experiences—good and bad—I have compassion for innocent victims of another's actions and empathy for the downtrodden.

I sincerely hope that as a result of my life's experiences—good and bad—I am kinder to others, treat others as the Savior would, and have greater understanding for the sinner and that I have complete integrity. As we come to rely on the Savior's grace and keep our covenants, we can serve as examples of the far-reaching effects of the Savior's Atonement.

I share a final example that mortality works.

Elder Hales's aunt, Lois VandenBosch, and his mother, Klea VandenBosch.

My mother did not have an easy journey through mortality. She received no accolades or worldly honors and did not have educational opportunities beyond high school. She contracted polio as a child, resulting in a lifetime of pain and discomfort in her left leg. As an adult, she experienced many difficult and challenging physical and financial circumstances but was faithful to her covenants and loved the Lord.

When my mother was 55, my next older sister passed away, leaving an eight-month-old baby daughter, my niece, motherless. For various reasons, Mom ended up largely raising my niece for the next 17 years, often under very trying circumstances. Yet, notwithstanding these experiences, she happily and willingly served her family, neighbors, and ward members and served as an ordinance worker in the temple for many years. During the last several years of her life, Mom suffered from a form of dementia, was often confused, and was confined to a nursing facility. Regrettably, she was alone when she passed away unexpectedly.

Several months after her passing, I had a dream I have never forgotten. In my dream, I was sitting in my office at the Church Administration Building. Mom entered the office. I knew she had come from the spirit world. I will always remember the feelings I had. She did not say anything, but she radiated a spiritual beauty that I had nev-

ceras på dem som har lidit och fortfarande lider på grund av andras orättfärdiga handlingar.

Jag inser att livets erfarenheter – goda som dåliga – kan ge oss viktiga lärdomar. Jag vet nu och vittnar om att jordelivet fungerar! Jag hoppas att summan av alla mina livserfarenheter – goda som dåliga – leder till att jag kan ha medkänsla med oskyldiga offer för andras handlingar, och empati för de förtryckta.

Jag hoppas uppriktigt att jag som resultat av livets erfarenheter – goda som dåliga – är vänligare mot andra, behandlar andra som Frälsaren skulle göra, och har större förståelse för syndaren, och att jag kan vara fullständigt redbar. När vi förlitar oss på Frälsarens nåd och håller våra förbund kan vi vara föredömen i fråga om de långtgående följderna av Frälsarens försoning.

Jag ger er ett sista exempel på att jordelivet fungerar.

Äldste Hales moster, Lois VandenBosch, och hans mor Klea VandenBosch.

Min mors resa genom jordelivet var inte lätt. Hon fick inga lovord, hyllades inte av världen och hade ingen möjlighet att utbilda sig efter high school. Som liten insjuknade hon i polio, och följden blev livslånga smärtor och obehag i vänstra benet. Som vuxen upplevde hon många svåra fysiska och ekonomiska svårigheter, men hon var trofast mot sina förbund och älskade Herren.

När min mor var 55 år gick min näst äldsta syster bort och hennes åtta månader gamla dotter, min systerdotter, blev moderlös. Av olika orsaker var det i stort sett mamma som fick föstra min systerdotter under de kommande 17 åren, ofta under prövande omständigheter. Men trots dessa erfarenheter tjänade hon glatt och villigt sin familj, sina grannar och församlingsmedlemmar, och hon verkade som förrättningsstjänare i templet under många år. Under sina sista år i livet led mamma av en form av demens, var ofta förvirrad och flyttades till ett vårdhem. Tyvärr var hon ensam när hon oväntat gick bort.

Flera månader efter hennes bortgång drömde jag något som jag aldrig har glömt. I min dröm satt jag på mitt kontor i kyrkans administrationsbyggnad. Mamma kom in på kontoret. Jag visste att hon hade kommit från andevärlden. Jag kommer alltid att minnas de känslor jag fick. Hon sa inget, men hon utstrålade en andlig skönhet jag

er before experienced and which I have difficulty describing.

Her countenance and being were truly stunning! I remember saying to her, "Mother, you are so beautiful!" referencing her spiritual power and beauty. She acknowledged me—again without speaking. I felt her love for me, and I knew then that she is happy and healed from her worldly cares and challenges and eagerly awaits "a glorious resurrection." I know that for Mom, mortality worked—and that it works for us too.

God's work and glory is to bring to pass the immortality and eternal life of man. The experiences of mortality are part of the journey that allows us to grow and progress toward that immortality and eternal life. We were not sent here to fail but to succeed in God's plan for us.

As King Benjamin taught: "And moreover, I would desire that ye should consider on the blessed and happy state of those that keep the commandments of God. For behold, they are blessed in all things, both temporal and spiritual; and if they hold out faithful to the end they are received into heaven, that thereby they may dwell with God in a state of never-ending happiness." In other words, mortality works!

I testify that as we receive the ordinances of the gospel, enter into covenants with God and then keep those covenants, repent, serve others, and endure to the end, we too can have the assurance and complete trust in the Lord that mortality works! I testify of Jesus Christ and that our glorious future with our Heavenly Father is made possible by the grace and Atonement of the Savior. In the name of Jesus Christ, amen.

aldrig tidigare hade upplevt och som är svår för mig att beskriva.

Hennes utstrålning och uppenbarelse var verkligen bländande! Jag minns att jag sa till henne: "Mor, du är så vacker!", och menade hennes andliga kraft och skönhet. Hon visade att hon hörde mig – återigen utan att säga något. Jag kände hennes kärlek till mig och visste då att hon är lycklig och befriad från världsliga bekymmer och svårigheter, och ivrigt väntar på "en härlig uppståndelse". Jag vet att för mamma fungerade jordelivet – och att det fungerar för oss också.

Guds verk och härlighet är att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan. Jordelivets erfarenheter är en del av resan som låter oss växa och framåtskrida mot odödlighet och evigt liv. Vi sändes inte hit för att misslyckas utan för att lyckas i Guds plan för oss.

Kung Benjamin lärde: "Och dessutom önskar jag att ni betänker deras välsignade och lyckliga tillstånd som håller Guds bud. För se, de är välsignade i allt, både timligt och andligt. Och om de trofast håller ut intill änden tas de emot i himlen så att de därigenom kan vistas hos Gud i ett tillstånd av oändlig lycka." Med andra ord, jordelivet fungerar!

Jag vittnar om att när vi tar emot evangeliets förrättningar, ingår förbund med Gud och sedan håller dessa förbund, omvänder oss, tjänar andra och håller ut intill änden, kan också vi få tillförsikt och med fullständig förtröstan på Herren lita på att jordelivet fungerar! Jag vittnar om Jesus Kristus och att vår härliga framtid med vår himmelske Fader möjliggörs genom Frälsarens nåd och försoning. I Jesu Kristi namn, amen.